

For det fjerde har appellanterne påberåbt sig en tilsidesættelse af artikel 1, litra h), i forordning (EU) 2015/1589⁽¹⁾, idet Retten tilsidesatte den anden appellants status som interesseret part og fastslog, at denne appellants interesser ikke kan sammenlignes med en aktionærs interesser.

For det femte begik Retten en fejl, da den fastslog, at de nye beviser, som blev fremlagt af appellanterne på dagen for retsmødet, ikke havde konsekvenser for Rettens vurderinger om sin kompetence, formaliteten og grundlaget for appellanternes søgsmål.

For det sjette har appellanterne påberåbt sig en interessekonflikt hos en dommer i sammensætningen af afdelingen hos Retten.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) 2015/1589 af 13.7.2015 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af artikel 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (kodifikation) (EUT 2015, L 248, s. 9).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 11. april 2023 — Kwantum Nederland BV og Kwantum België BV mod Vitra Collections AG

(Sag C-227/23, Kwantum Nederland og Kwantum België)

(2023/C 252/24)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kwantum Nederland BV og Kwantum België BV

Sagsøgt: Vitra Collections AG

Præjudicielle spørgsmål

1) Er den i hovedsagen omhandlede situation omfattet af EU-rettens materielle anvendelsesområde?

Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, forelægges desuden følgende spørgsmål:

- 2) Medfører det forhold, at beskyttelsen af intellektuel ejendomsret, som er fastsat i chartrets artikel 17, stk. 2, også omfatter ophavsretten til et brugskunstværk, at en begrænsning af udøvelsen af ophavsretten (som omhandlet i direktiv 2001/29/EF⁽¹⁾) til et brugskunstværk ved anvendelse af den materielle gensidighedsprøvelse i henhold til Bernerkonventionens⁽²⁾ artikel 2, stk. 7, i henhold til EU-retten, nærmere bestemt chartrets artikel 52, stk. 1, er underlagt den betingelse, at denne begrænsning skal være fastlagt i lovgivningen?
- 3) Skal artikel 2-4 i direktiv 2001/29/EF og chartrets artikel 17, stk. 2, og artikel 52, stk. 1, i lyset af Bernerkonventionens artikel 2, stk. 7, fortolkes således, at det alene tilkommer EU-lovgiver (og ikke den nationale lovgiver) at afgøre, om udøvelsen af ophavsretten (som omhandlet i direktiv 2001/29/EF) i EU ved anvendelse af den materielle gensidighedsprøvelse i henhold til Bernerkonventionens artikel 2, stk. 7, kan begrænses i forbindelse med et brugskunstværk, der har oprindelse i et tredjeland som omhandlet i Bernerkonventionen, og hvis ophavsmand ikke er statsborger i en EU-medlemsstat, og i bekræftende fald at fastlægge denne begrænsning på en klar og præcis måde (jf. Domstolens dom af 8.9.2020, C-265/19, EU:C:2020:677)?
- 4) Skal artikel 2-4 i direktiv 2001/29/EF, sammenholdt med chartrets artikel 17, stk. 2, og artikel 52, stk. 1, fortolkes således, at så længe EU-lovgiver ikke har fastsat en begrænsning af udøvelsen af ophavsretten (som omhandlet i direktiv 2001/29/EF) til et brugskunstværk ved anvendelse af den materielle gensidighedsprøvelse i henhold til Bernerkonventionens artikel 2, stk. 7, må EU-medlemsstaterne ikke anvende denne prøvelse i forbindelse med et brugskunstværk, der har oprindelse i et tredjeland som omhandlet i Bernerkonventionen, og hvis ophavsmand ikke er statsborger i en EU-medlemsstat?

- 5) Er betingelserne i artikel 351, stk. 1, TEUF under de i hovedsagen omhandlede omstændigheder og henset til tidspunktet for vedtagelsen af (forgængeren til) Bernerkonventionens artikel 2, stk. 7, opfyldt for så vidt angår Belgien, således at Belgien af denne grund frit kan vælge at anvende den materielle gensidighedsprøvelse i henhold til Bernerkonventionens artikel 2, stk. 7, under hensyntagen til det forhold, at oprindelseslandet i den foreliggende sag tiltrådte Bernerkonventionen den 1. maj 1989?

- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22.5.2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT 2001, L 167, s. 10).
- ⁽²⁾ Bernerkonventionen til værn for litterære og kunstneriske værker (herefter »Bernerkonventionen«).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 12. april 2023 —
Association AFAÏA mod Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)**

(Sag C-228/23, AFAÏA)

(2023/C 252/25)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Appellant: Association AFAÏA

Indstævnt: Institut national de l'origine et de la qualité (INAO)

Part i sagen: Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bilag II til Kommissionens forordning (EU) 2021/1165 ⁽¹⁾ af 15. juli 2021 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 ⁽²⁾ af 30. maj 2018 fortolkes således, at det deri indeholdte begreb »jordløst husdyrbrug« svarer til begrebet »jordløst husdyrbrug«?
- 2) Hvis begrebet »jordløst husdyrbrug« [»élevage industriel«] sig fra begrebet »jordløst husdyrbrug« [»élevage hors sol«], hvilke kriterier skal da tages i betragtning for at afgøre, om et husdyrbrug skal klassificeres som jordløst i den i bilag II til forordning (EU) 2021/1165 anførte betydning?

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/1165 af 15.7.2021 om godkendelse af visse produkter og stoffer til anvendelse i økologisk produktion og udarbejdelse af en liste over disse (EUT 2021, L 253, s. 13).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/848 af 30.5.2018 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 (EUT 2018, L 150, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Gent
(Belgien) den 13. april 2023 — Reprobel SCRL mod Copaco Belgium NV**

(Sag C-230/23, Reprobel)

(2023/C 252/26)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Ondernemingsrechtbank Gent, afdeling Gent

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Reprobel SCRL

Sagsøgt: Copaco Belgium NV